

EROII NEAMULUI

SAU

ROMÂNIA IN 1916-1920

ȘI

Illustrația Neamului Nostru

MARE PUBLICAȚIUNE (ALBUM) COMEMORATIVĂ-LITERARĂ
APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Redacția și Administrația : București, Str. Belvedere 14.—Telefon 9/46 I. DUTESCU-DAMBOVITA, Director-Fondator.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

M. S. Regele și M. S. Regina Făuritorii României Mari

BIBL. Univ. Cluj
nr. 884 1896

487662

Abonamente si Reclame

Costul unui abonament de 12 numere, este după cum urmează:

Abonamente de incurajare Pentru autorități, instituții financiare, case comerciale	Lei 1000.— » 500.— » 300.—	Pentru militari, proeți, învățători, învățatori și funcționari . . . . . Lei 120.— In străinătate abonam. se plătesc dublu. Toate abonamentele se plătesc înainte.
--	----------------------------------	---

Prețul unui exemplar 59 și 100 lei.

Una pagină sau 360 linii, odată	1000 lei sau pentru un an	lei 10 000
O jum. " " 180 " " "	500 " " " " "	5 000
O pătrime " " 90 " " "	260 " " " " "	2 600
O optime " " 40 " " "	140 " " " " "	1.400

Comitetul Onorific al Publicației „EROII NEAMULUI

D-l General Averescu, Gen. Văitoianu, Gen. Eracle Nicolescu, prefectul Poliției Capitalei, General Alexe Anastasiu, General Mandrini Petre, directorul Controlului din Ministerul de Război, General Ștefănescu, comandantul Corpului Jand. Rurale, Colonel Popescu Mihail din Minist. de Război, Colonel Bădulescu, Colonel Tn. Stănciulescu, General I. Manolescu, președintele Societății «Mormintele Eroilor», General Macarovici, Vice-Președinte al Societății «Mormintele Eroilor», Colonel Buznea C-tin din Intendența Stabimentelor Centrale. D. R. Ioanițescu, profesor, avocat și deputat și fost vice-președinte al Camerei. Hagi Tudoraki, președintele Camerei de Comerț. Ioan Dragoslav, literat, premiat al Academiei Române.

George Caïr, avocat și literat. N. Iorga, profesor, Nistor, Ministru al Bucovinei, Dr. D. Contescu, fost Secretar General, Ioan Roban, Secretar General al Primăriei Capitalei. G. Marinu, Secretar General, deputat. C. Hurmuzache, Banca Națională. Alex. Oteteleşeanu, deputat. Renea, avocat, fost Prefect și deputat. V. G. Alexe, fost Senator de Dâmbovița. Gh. Trestianu, inginer, Ignat Mircea, mare comerciant, D-na Clemance Gr. Părvu-Demetelad, profesoară. Căpitan Sofronie Ivanovici, literat. M. Vârjoghe, subdirector al Ofițerului de Știri Civila, București. I. Inculeț, Ministrul Basarabiei. Arghirița Topa profesoară.

Membrii Guvernului, Parlamentarii, Mitropoliții, Episcopii, Archereii, Comandanții de Armate, de Divizii, de Brigăzi, Comandanții de Regimente, Șefii de Serviciu Prefecții de Județe Primarii, Prefecții de Poliție și Polițaii lae p... de firea
Un com BCU Central University Library Cluj

Colaboratorii Publicațiilor „Ilustrația Neamului Nostru“ si „Eroii Neamului“ dela anul 1915 până în prezent.

Alexandru Macedonschy
Gerge Caïr
Victor Eftimiu
Ion Al. George
Oreste
I. Dragoslav
Șerban Bascovici
Al. Obedenaru
V. Demetrius
Corneliu Moldoveanu
I. Gr. Periețeanu
D. Iacobescu
D. Teleur
Al. Stamatiad
A. Mândru
Al. Cazaban
C-tin Riuleț
G. Tutoveanu
Artur Corovei
Cristu S. Negoescu-profesor
I. U. Sorbu
George Grigorian
D-na Smara
Mircea C. Demetriad
Vasile Al. Gheorghe
Constanta Hodos

Gheorghe I. Stratulat
Mihail Celarian
N. I. Porfiriu
D. Nanu
Teo
Ioan Al. Bran De-Lemeny
Florian Becescu
V. Iosif
R. Davidescu
O. Sandu
Al. Cozia
N. R. Niger
Nichita Macedonschy
Liviu Coman
Eugeniu D. Relgis
V. Voiculescu
Elena Cordoneanu
Natalia Teodorescu-Narcis
Aura Ionescu-Diamandi
Ecaterina Luca
Nadeja Cezianu
M. Teodorescu Carada
Sylva
Sofronie Ivanovici
A. Popovici de Fiterești
C-tin A. I. Ghica

Ioan Pribeagu
Angelo Stătescu
M. Duiculescu
Adrian Millan
Asunta Geo
Dan
Mogos
Mircea Alexiu
D-r Popescu-Hagiul
Emil Miculescu
Ioan A. Dan
Titus
V. Rusu
Viorica A. Butunoi
C. Arsene
V. Bontes
Caliopi Davidesch
Dorina Cristescu
C. Ionescu-Oil
St. G. Carpen
C-tin Avramescu
Mihail Priconic
Cristea I. Alie
Dimitrie Nich
Mihail D. St
I. Dufescu

EROII NEAMULUI

SAU

ROMÂNIA ÎN 1916 — 1920

MARE PUBLICAȚIUNE (ALBUM) COMEMORATIVĂ-LITERARĂ

I. DUȚESCU-DAMBOVIȚA, Director-Fondator

CASA M. S. REGINEI

Domniei Sale

Domnului I. DUȚESCU-DAMBOVIȚA

Directorul publicațiunii comemorative-album «Eroii
Neamului»

IN ORAS

Str. Belvedere No. 14

No 158

CASA M. S. REGINEI

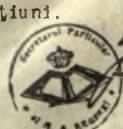
București, 2 Martie 1921

BCU Cluj / Central Un
DOMNULE DIRECTOR,

A. S. R. PRINCIPESA ELISABETA adânc îndu-
foșată de bunele D-voastre felicitări, pre-
cum și de prea frumosul volum ce Vi ați
trimis, a binevoit a mă autoriza să vă trans-
mit viile SALE mulțumiri.

A. S. REGALA face la rândul ei cele mai pu-
ne urări de fericire, sănătate și prosperi-
tate pentru Dvs, precum și pentru Direcțiu-
nea și personalul redacțional și administre-
tiv al publicațiunii Dvs.

Binevoit, vă rog, Domnule Director, a
primi încredințarea distinsei mele consi-
derațiuni.

D. D. D. D.

Ne împlinim datoria!

Cu numărul de față revista aceasta intră în al
9-lea an de existență și aceasta bine înțeles cu con-
cursul binevoitor al autorităților, instituțiilor
și publicului cititor, care a apreciat așa cum se
cuvine, munca, truda și sacrificiile făcute de Direc-
torul acestei publicații, ca ea să apară regulat și
în așa de frumoase condițiuni tehnice și redac-
ționale.

De sigur, nu avem de reproșat nimănui nimic
în ceea ce privește concursul ce ni s'a dat, dim-

potrivă suntem adânc convinși că sprijinul ce ni
s'a dat este isvorât din sentimentul celui mai curat
patriotism și din convingerea nedesmințită pe care toți
bunii români au avut-o pentru revista aceasta, care
întreține în continu și încă proaspătă amintirea a
acelora cari s'au jertfit pentru România de astăzi,
jertfă care nu numai că nu trebuie uitată nici o
dată de nimeni, dar pe care suntem datorii a o presăra
de la un colț la altul al țării, în toate sufletele, și
mai ales în ținuturile alipite pentru care a trebuit
să înmormântăm opt sute de mii de eroi dintre cei
mai vrednici fii ai neamului și presărată în așa
chip, în cât amintirea acestei jertfe, să fie pentru
întreaga națiune, o candelă veșnic aprinsă, care să
lumineze și mormintele jertfiților și sufletele celor
care viețuiesc.

Cum ar fi posibil să uităm această nobilă datorie
pe care ne-o împlinim, față de amintirea unor
așa de vrednice și de mărețe fapte?

Am trecut și trecem desigur prin grele împrejurări
și am făcut tot ce omenește a fost posibil ca să
continuum a ne împlini această datorie. Ne-am
isărit câte o dată de refuzul unora dintre instituțiile
care cele dintâi, aveau datoria să ne dea sprijin
și încurajare. Nu ne-am descurajat însă și ne-am
continuat munca cu mai multă perseverență și cu
mai mult suflet, fiindcă ne doare când vedem că
de la război până azi, au apărut și apar mereu fel
de fel de publicații, care nu au nici în clin nici în
mâneacă, nici cu literatura, nici cu cultura națională
și nici cu educația cetățenească, ci sunt pur și simplu
combinațiuni negustorești, pentru patronii lor.

Ast-fel, că este firesc să întâmpinăm în unele
cazuri, multe neplăceri.

Firește, că am fost îndeajuns de convinși de
opera culturală pe care o facem cu această publi-
cațiune, de nouă ani încotinu și evident că a trebuit
să rupem, din pâinea de toate zilele, ca să nu în-
cetăm a reaminti și a pune mereu în fața opiniei
publice, oglinda acelor eroi, care au săurit Româ-
nia de astăzi.

Nu ne este ertat încă multe veacuri, nouă
care viețuim, să uităm mărețta pildă de jertfă și
patriotism mai ales că peste mormintele jertfiților
de eri, o mare parte din cetățenii acestei țări,
natural prin munca și pricepera lor unii s'au în-
tărit binișor, alții au ajuns cu situațiuni mulțumi-
toare și mulți chiar au devenit milionari.

De aceia socotim că ne facem una dintre cele
mai frumoase și sfinte datorii pe care le avem în
viață, chemând încotinu atențiunea binevoitoare,
și sprijinul necesar, tuturor autorităților, insti-
tuțiilor și publicului cititor; ast-fel ca să contribuim
cu toții în aceeași măsură de jertfă, pentru idealul
pe care l'am visat și pe care ni l'am împlinit azi.

T. Dorobanțu-fost deputat

General Mardărescu
Ministru de războiu.

General Artur Văitoianu
Ministru al Comunicațiilor, membru în comitetul onorific
al publicației „Eroii Neamului”

General Munteanu
Secretar General al Ministerului de Războiu

General Eracle Nicolescu
Prefectul Poliției Capitalei, membru în comitetul onorific
al publicației „Eroii Neamului”

† Generalul Ioan Dragalina

Originar din o veche familie bănăţeană, s'a născut la 3 Octombrie 1860. A făcut şcoala militară din Timişoara, eşind apoi sub-locotenent în armata Austriacă.

A făcut campania din 1882 în Bosnia şi Herţegovina, când s'a distins prin vitejie în anul 1887, demisionând din armata Austriacă a fost primit în armata Română unde a avansat până la gradul de general.

Intre funcţiile îndeplinite în timp de pace, a fost şi acela de Comandant al şcolii de Infanterie şi în urmă, organizator al poziţiilor de pe valea Prutului.

* * *

Generalul nu a fost numai un soldat mare dar a fost un om în toată accepţia cuvântului.

De o frumoasă şi impunătoare înfăţişare clasică, el era înzestrat cu rare calităţi intelectuale şi sufleteşti.

Răspândind simpatia în jurul său, puterea de captivare a acestui om era extraordinară; în cât un a fost cineva care să-l cunoască şi să nu rămâne cu subjugat.

Ducea o viaţă simplă de soldat, în studii şi muncă fără preget.

Ca comandant al şcolii militare de infanterie, a depus un deosibit zel, pentru educarea tinerilor ofiţeri şi elevi. Nu ţinea numai să-şi facă datoria ci, ca propovădător al unei credinţe ce-i stăpânea sufletul, căuta să-şi facă adepţi.

Milităria pentru ei nu era o profesie, pe care să o exercite fie-care după cum l'ar ajuta calităţile, ci o religie care cere înainte de toate sufletul întreg. Cine l'a văzut pe când vorbea de datoriile ostăşeşti şi aspiraţiile naţionale, transfigurat cu fruntea sa mare ca iluminată, i s'a părut că are în faţa sa un mistic. Vorbele sale erau simple, extrem de puţine, dar rostite de dansul căpătau o însemnătate ne obicinuită, ele veneau încet, rari, încărcate de toată greutatea morală a fiinţei lui.

Părea că o poruncă neînduplecată a înaintaşilor săi, militari din generaţie în generaţie, preoţi cărturari, i spuneau că se apropie ceasul eliberării şi să fie gata.

* * *

Nu mai cunoscând puternica personalitate a generalului, numai aşa se va putea înţelege că pe unde a venit el pe câmpul de luptă a venit „Victoria“, căci pe lângă spiritul şi cunoştinţele sale, pe lângă energia sa nemăsurată şi inima sa caldă de patriot înfocat, posedă şi darul acela rar de a transmite maselor fluidul puternic al sufletului său imens.

* * *

Începutul războiului l'a prins la Tureu-Severin, ca

comandant al Diviziei I-a, ce forma pivotul armatei de ofensivă.

Generalul pus în faţa Banatului său, ştiu să oţelească sufletul acestei divizii, cucerând Orşova şi muntele Alion şi câştigând toate luptele ce s'au dat pe valea Cernei.

Aci fură nimicite şi trupele nului regiment duşman de elită, ce purta numele de „Hindenburg“ şi care fu bătut de i-a mers fulgii.

În toate aceste lupte, generalul nu a rămas o clipă departe de frământările frontului ei, a stat tot deauna în şueratul gloanţelor şi schjelor alături de infanteristul din traşee şi tunarul de pe poziţie. De-aceia viaţa sa a fost de multe ori primejdută, în mijlocul Diviziei sale. Şi multă vreme după moartea eroului, Divizia de Cerna păstră încă în mijlocul său sufletul de oţel al generalului, răsbînd ast-fel toate greutăţile ce au făcut-o legendară.

La începutul lui Octombrie 1916, se încredinţă generalului Dragalina, a cărui faimă creştea; comanda întregii armate din Oltenia, — armata I-a — ce se afla în împrejurări foarte critice. — Trupele noastre copleşite de numărul cel mare al adversarului şi de osteneală, — se retrăgeau demoralizate, sub pesesiunea inamicului pe valea Jiului. Adversarul, concentrase multe forţe dincolo de munţi intenţionând a intra prin acest punct în ţară.

Dar generalul soseşte.....

Un puternic suflu de viaţă electrizează oştirea al cărui moral atât de scăzut, creştea până la frenezie. Soldaţii întorc armele şi piepturile lor. Într'un ordin de zi, generalul spune: „ofiţeri şi soldaţi ai armatei I-a“, apăraţi cu viaţa voastră pământul sfânt al „Olteniei şi Ţării“.

Cu Dumnezeu înainte, victoria e a noastră!

Cunosător al poziţiilor difileului, pe care le ştia pe de rost cu ochiul sigur al genului său, generalul combină o manevră pe cât de temerară pe atât de energetică. El aruncă în spatele adversarului un detaşament, care produce în valea Drăgăneşti, încaştulul. Macina atunci şi pe front Divizia II-a Băvareză, una din cele de elită a armatei Germane, fu aproape sfărâmată. Ea lasă în prăpastiile defileului numeroase trofee: tunuri, mitraliere, muniţii în cantităţi enorme şi prizonieri, — morţi şi răniţi: — Regimentul de cavalerie „Maria Tereza“ perl în întregime, lăsând 1400 cai în munţi: Resturile Diviziei, fu aruncate peste graniţa.

Dar! pe când conducea operaţiile verificând exocntarea măsurilor ce luase, când toate speranţele Ţării erau aţintite asupra sa, Generalul Dragalina, victimă a dispreţului său de moarte, cade grav rănit de un glonte de mitralieră. E evacuat şi, de pe patul de durere, conduce încă epilogul bătăliei.

I se amputează braţul stâng ce fusese zdrobit de două gloanţe şi, după suferinţe de 12 zile, moare la 24 Octombrie 1916, producând o adâncă consternare în ţară căci cu moartea lui se năruie „stâncă“ de la Jiu, graniţul ce stăvilise invazia, sfărâmand pe duşmanul ce a cutezat să treacă graniţa.

După moartea sa, porţile defileului rămase deschise.

* * *

Generalul Dragalina, comandant de armată, moare de glonţ, după suferinţe lungi, cu braţul ciuntit, împărtăşind aceeaşi soartă ca şi micii săi camarazi, soldaţi şi ofiţeri cuzuţi, pecetluind ast-fel cu sângele său, ordinul de zi în care spunea: „Soldaţi şi ofiţeri ai armatei I-a“ apăraţi cu viaţa voastră pământul sfânt al „Olteniei şi Ţării“. Mormântul generalului este în mijlocul zecilor de mii de morminte ce presară pământul Ţării a mormintelor ofiţerilor, soldaţilor şi tuturor celor ce au făcut „România de azi“.

Pare-se că glasul comandantului de armată se ridică către aceşti sacrificaţi, zicându-le grav şi imperativ ca altă dată cu ordinul său de zi: Dumnezeu M. S. Regele şi Ţara, va răsplăti pe viteji iar numele lor vor trăi pe veci vecilor în istoria neamului, ca şi a moşilor şi strămoşilor, care cu viaţa şi sângele lor au scris paginile glorioase din întreaga istorie a poporului nostru.

Două Generații

† **Generalul Panait Botez**
Veteranul luptător dela Plevna
 1877—1878.

Generalul Mircea Botez
Luptătorul dela Oituz
 1910—1918

Generalul Mircea Botez s'a născut 1872, fiul Generalului în rezervă (decedent) Panait Botez, fost comandant al Regimentului 13 Inf. și unul din cei mai bravi din războiul

916—918. Ofițer de art. în 1892. Comandantul Artileriei Calărețe din Divizia Generalului Mustăța în 1913, cel dintâiu care a tras cu tunul și a forțat detașamentul de la Orhănia, pentru a ajunge la Sofia, unde au fost oprit de a intra; decorat cu această ocazie cu virtutea Militară de aur.

În campania actuală ca Lt-Colonel, Comandant al Artileriei Calărețe în Ardeal și al Artileriei de la Oituz—Divizia Generalului Grigorescu Eremia—cu care ocazie a fost rănit și decorat cu ordinul „Mihai Viteazul” și alte ordine Franceze și Engleze.

† General Praporgescu David]

A murit în luptele de la Coții (munții) la groapa Turcului, fiind lovit de o schije de obuz, pe când inspecta posturile înaintate ale primei linii, în timpul luptelor.

A fost decorat cu: 1. Steaua României în gradul de ofițer.

Lovit mortal în mâna dreaptă și rinichi, a decedat chiar pe câmpul de luptă în linia I-a corpului I armată la data de Vineri 30 Septembrie 1916.

2. Steaua României în gradul de cavaler.

3. Ordinul Coroana României cu spade în gradul de ofițer. 4. Avântul Țării, medalia comemorativă. 5. Ordinul bărbăție și credință cls. I-a. 6. Meritul Sanitar cls. I-a, Semnul Onorific de aur 25 ani de serviciu militar. Ordinul grecesc „Sf. Nicolae“ Mare Comandor, cu cordon.

Născut în anul 1865, 13 Decembrie în Comuna T. Măgurele Jud. Teleorman, a urmat Școala Normală absolvind-o. Vărul său Colonel Praporgescu, pe atunci S. Lt. îl lua spre a-l consacra carierei militare potrivit cu frumosele lui talente și aptitudini.

Nu după mult timp intră în școala de ofițeri de la Bistrița. Chemat mai târziu la școala specială de cavalerie, a absolvit-o întâiul dintre alți 20 ofițeri. Această distincție i-a dat dreptul să fie trimis de Stat în Franța la Sammur 1893—1894, școală pe care a absolvit-o cu succes. Mai târziu cu un an a fost atașat pentru stagiu de un an, la Regt 5. Dragoni Compiègne (Franța). Reîntors în țară intră în școala de război.

Avansat Căpitan, mai târziu este atașat la Regtul 12 Ulaui la Sthülveissenburg (Austria) în calitate de comandant de escadron. Întors în țară a fost numit profesor la școlile de Infanterie și cavalerie din București.

Rând pe rând a fost înaintat maior, apoi Lt. Colonel la 14 Aprilie 1909 și numit șef de stat major al inspectoratului general al armatei. Înaintat la gradul de Colonel la 11 Aprilie 1912 rămâne în aceeași înaltă demnitate, care i-a fost încredințată încă cu câți-va ani mai de vreme.

A luat parte activă în compania din 1913.

Rând pe rând datorită devotamentului desăvârșit și calităților alese a ocupat funcțiuni distinse ca: Comandant al Regtului 4 Roșiori „Regina Maria“ 1914—1915, apoi membru activ al societății Regale Române de geografie, Comandantul Brigazei a 2-a Roșiori, în 1916 Martie 17, fiind avansat General de Brigadă, nu peste mult timp i se încredințează Comanda Diviziei 20-a inf. În același an e avansat general de divizie când i s'a încredințat și Comanda Corpului I Armată.

Avansat General de Corp de Armată, cade făcându-și datoria unui adevărat erou.

Cele câteva rânduri din înaltul ordin de zi al Marelui Cartier General, semnate de M. S. Regele Ferdinand, i-aduc prinosul de recunoștință al unui neam întreg eternizând memoria acestui erou dispărut.

INALT ORDIN DE ZI No. 9

Din 1 Octombrie 1916

În luptele ce s'au dat pe dealul Coți, în munții de pe stânga Țolului s'au distins prin bravură și excelență conducere a unităților Generalul Praporgescu David și Lt. Colonel Cantacuzino Gheorghe.

Acești ofițeri au susținut prin exemple de bravură personală curajul trupelor de sub comanda lor, contribuind ast-fel a respinge totdeauna atacurile crâncene ale vrăjmașului. Generalul Praporgescu David, moare vitejește pe câmpul de luptă, în primele rânduri, iar Lt. Colonel Cantacuzino Gheorghe este rănit.

Dat astăzi 1 Octombrie 1916 la Marele Cartier General.

(ss) Ferdinand

† Generalul Gheorghe Naumescu

A fost grav rănit în luptele de la Prunaru (Vlașca). Prins și dus în captivitate, a fost internat în Bulgaria la unul din spitalele din Sofia, unde nu după mult timp a sucombat din cauza rănilor primite în ziua de 3 Aprilie 1917.

S'a născut în București la 22 Decembrie 1869 și studii și-le-a făcut la liceul instit. «Schevitz», școala militară din Craiova și școala de cavalerie, iar la 1889 a fost promovat Sub-Locot. în Reg. 2 Roșiori. În 1892 a fost atașat militar la Reg. 11 Ghid. din Belgia, iar în 1894 avansat la gradul de Locot. în Reg. 5 Călărași. În 1889 la gradul de Căpitan Reg. 4 Roșiori Bârlad. În 1907 la gradul de Major la Reg. 3 Roșiori Bârlad. În anul 1911 a fost avansat la gradul de Locot. Colonel la Reg. 2 Roșiori, iar în anul 1913 în calitate de comandant al acestui Regiment, a luat parte în campania din Bulgaria. În anul 1914 a fost avansat la gradul de Colonel în același Regiment, pe care cu un an înainte îl condusesse cu cinste și cu fală. A fost decorat cu: Coroana României în gradul de cavaler, Medalia «Bărbăție și Credință» și Medalia Jubiliară «Carol I».

În urma eroului a rămas soția sa D-na Ecaterina G-ral Naumescu și 4 copii, dintre care 2 băieți și două fete.

Vrednicul și neprețuitul nostru erou atunci când a simțit că scumpa lui Patrie îl cere chiar viața, o clipă nu a uitat pe al său, după cum nu și-a ritat tot timpul pe camarazii de arme și adresându-se într-o scrisoare le dă cele din urmă sfaturi și îmbărbătându-i le arată dragostea de care era însoțit, le scrie: «Mor fericit dragă soție și iubii copii, pentru mărirea și onoarea neamului Românesc, pentru libertatea fraților asupriți, în admirație pentru Regele nostru, țărâtorul României Mari și pentru dragostea a tot ce e Român. Vă recomand dragii mei să deveniți înainte de toate buni patrioți, a-

oastă iubire trebuie să fie desinteresată și așa de puternică încât să poată fi oapabilă de toate devotamentele și de toate sacrificiile.

Când veși fi mari să fiți gata în tot momentul și la cea dintâi chemare a Patriei, de a vă jertfi la nevoie. Să nu vă dați la regrete nefolositoare pentru moartea mea, vi cultivați dragostea pentru mine, astfel cum am nutrit-o și eu pentru voi. Să îngrijii de răniți, să ajutați pe orfani și să prea măriți numele celor care vor muri pentru patrie.

Apoi adresându-se către unul din cei doi fii ai săi li scrie.

Ar fi o mângâiere supremă pentru ca unul din voi, să aleagă calea armelor, cea mai măreață și frumoasă carieră, fiindcă este inspirată de cele mai nobile sentimente de patriotisme, onoare și datorie. În același scrisoare adresându-se și către camarazii săi, le scrie următoarele:

Scumpii mei, invidiați soarta mea fericită. Mor mulțumit că în viață am avut nobile misiuni de a face educația patriotică a unui Regiment de viteji, le-am pregătit sufletul lor și le-am deșteptat conștiința înaltei datorii față de scumpa noastră patrie.

După cum se vede e îndeajuns marturii cuvintele mărețe și simțite din scrisoarea eroului pe care le adresează familiei și camarazilor, pentru a se putea cunoaște sufletul, nobil și patriotic, care în fie-ce clipă a vieții sale, pe front, era călăuzit de un singur gând «invingem or murim».

Faptele acestui mare erou va servi de pildă viitoarelor generații, care va trebui să se mândrească de strămoșii lor.

Generalul Ernest Broșteanu
Comandantul Corpului de Grăniceri

Decorat cu ordinul Militar «Mihai Viteazu» cls III-a și ordinul «Steaua României» cu spade.

A fost rănit în luptele de la Arabagi (Dobrogea) la 3 Septembrie 1916, în fruntea Regimentului 53 Infanterie.

În timpul războiului fiind trimis de comandantul Diviziei să degajeze Divizia 2-a, a știut să înflăcăreze și să ridice moralul trupelor care cu un avant fără seamăn au pornit la atac cântând.

A mai luat parte ca comandant al Diviziei 11-a în luptele din Valea Zăbrăuțului în August și 4 Sept. 1917 precum și la operațiunile din Basarabia.

General de divizie Nicolae Sinescu
Inspectorul General al Cavaleriei

Una din figurile militare care s'au ilustrat în războiului pentru întregirea neamului și care în fruntea Cavaleriei a contribuit la faptele vitejești ale armatei române, este generalul de divizie Sinescu Nicolae, Inspectorul General al Cavaleriei.

Născut la 22 Noembrie 1865, la Kișinău (Basarabia) din părinți români basarabeni, până la vârsta de 9 ani a urmat studiile din Basarabia; în urmă a fost adus de rudele sale în România unde și-a completat studiile primare și liceale la școala Institutului Academic Iași și apoi la Institutul Unite.

Cu o dragoste vădită pentru cariera militară, la 1883 intră în școala fiilor de militari Iași anul IV, apoi la 1884 trece în școala de ofițeri și la 1886 Iulie 1 este avansat sublocotenent în Regimentul 3 roșiori.

Până la gradul de maior a servit necontenit în diferite regimente de roșiori sau călărași.

La 1904 Aprilie 1, datorită calităților sale excepționale este numit director de studii la Școala Militară de

Infanterie și Cavalerie, București. Deși până la acest grad de ofițer inferior aptitudinile sale au fost întotdeauna recunoscute de șefii săi atât ca ofițer subaltern, dar mai ales ca comandant de escadron. Cu numirea sa la școală ca director de studii și profesor de tactică generală, școala capătă o nouă înținare în instrucție și educație, mai ales în ceea ce privește pregătirea elevilor destinați a deveni ofițeri de cavalerie.

La 1908 Martie 10 i se încredințează comanda de regiment. Acei ce l'au cunoscut și au servit sub ordinele sale pot constata cu mândrie că prevederile sale, directivele de instrucție, educație ce le da de pe atunci regimentului ce comanda, formează acum doctrina acestei arme.

La 1 Aprilie 1915 i se dă comanda unei brigade, iar la 1 Aprilie 1916 este avansat general de brigadă.

Intrat în campania pentru întregirea neamului cu gradul de general comandant al brigăzii 5 roșiori, după puțin timp în luna Octombrie este numit comandantul diviziei 2-a cavalerie.

Sub priceputa și viteaza sa conducere divizia se ilustrează în luptele de la Oituz, Argeș și București unde în nenumerate rânduri a intervenit pentru a scăpa un dezastru și a contribui cu tot cea ce aceasta armă putea ajuta semenele sale.

Pentru faptele sale de arme și pentru a se răsplăti capacitatea sa de comandă la 1 Iunie 1917 este numit inspectorul general al cavaleriei. De la 1 Ianuarie 1917 până la 1 Iunie 1917 ia parte activă la refacerea, organizarea, și instruirea cavaleriei române pregătind o neincetat pentru ziua răzbunării.

În Iunie 1917 în vederea operațiilor ofensive proiectate de armata română, i se încredințează comanda Corpului Cavaleriei format din cele 2 divizii de cavalerie, fiind primul general de cavalerie român care a avut deosebita onoare a i se încredința în fața inamicului organizarea și conducerea unei unități atât de mare de cavalerie.

În bătălia din Mărășești ia parte cu corpul de cavalerie român și luptă în sectorul Cozmești—Suraia. După luptă ocupă și organizează definitiv acest sector pe care l'a și comandat până la 17 Ianuarie 1918 când corpul de cavalerie s'a desființat și diviziile de cavalerie s'au repartizat la armatele de operații în Basarabia.

La 30 Iunie 1918 pentru faptele sale din campanie este avansat la gradul de general de divizie cu însărcinarea de Director Superior și Inspector tehnic al Cavaleriei.

General Sc. Panaitescu

S'a născut în Iași în anul 1867 Ianuarie 30. Primele studii le a început în anul 1873, iar studiile secundare în 1878. A intrat în Sc. Militară din Iași în 1880 și a fost înaintat la gradul de ofițer în geniu în anul 1885, fiind clasificat primul din promoția sa. Și-a continuat studiile militare superioare și științifice în Franța la școala Politehnică și la școala de Aplicație de Artilerie și Geniu din Fontainebleau. În timpul acelor-aș studii și-a luat licența în matematici dela Universitatea dela Sorbona din Paris și a urmat practica astronomică la Observatorul dela Mont-Souris. Intors în țară a îndeplinit pe rând comande la trupă și servicii în birourile tehnice ale genului sau la școli. A fost înaintat ofițer superior în anul 1898 terminându-și cariera de ofițer superior după exercitarea funcțiilor de comandant pe rând la Bat. de C. F. R. Reg. 10 Putna, Reg. 6 Mihaiu Viteazul, Brigada 6 Infant. În tot acest timp a profesat la diferitele Școli Militare: Infant. și Cavalerie, Artilerie și Geniu, Școala Super. de Războiu, cursurile de fortificație, topografie, construcțiuni, regulamente, calculul diferențial și integral, astronomie și geodezie, matematici elementare într'un răstimp de mai bine de 20 an.

A fost înaintat la gradul de general în 1914 ca sub inspector al genului și inspector al cazarmamentului

A condus lucrările de fortificație la Turtucaia și a colaborat la organizarea aviației militare.

În războiu ca șef al Serviciului de Geniu al M. C. G. a condus personal lucrările de distrucție dela Borcea și întărirea triplului cap de pod Babadag, Tulcea, Măcin; a organizat părțile sedenare ale Bat. de pioneri formând un număr însemnat de companii de marș de pioneri; ca șef de Serviciu al Fortificației Armatei în perioada a 2-a a războiului nostru, a instruit marea majoritate a ofițerilor noștri în doctrina fortificațiilor de poziție la școala dela Huși și a condus toate lucrările de fortificație din linia 2-a la toate armatele ruse și române de pe frontul român.

În scurtul timp de când a îmbrățișat cariera civilă s'a manifestat pe terenul științific ca conferențiar liber la Universitatea din Iași și profesor la Universitatea liberă din București.

Ca director al rev. soc. «Tinerimea Română» ediție pentru tineretul școlar, și ca membru în mai multe soc. științifice.

Pe terenul politic s'a manifestat ca publicist, dând la lumină o interesantă monografie asupra Conștiinței și educației municipale, precum și diferite alte articole politico-militare. Ca economist a publicat 2 lucrări: «O Anchetă Financiară în Bucovina» și Din industria lemnului.

General Mihail Darvari

Ca comandant al reg. 6 Mihaiu Viteazul, a pătruns prin Valea Temeșului, respingând pe apărători și ocupând Brașovul.

A luat parte la toate luptele din Transilvania. A comandat în urmă brigada 6 și brigada 13 până la armistițiu, când a fost trimis în misiune la București.

Comandant al brigăzilor 34, 23, 50 și provizoriu comandant al diviziei 20 Cluj, cu care a luat parte la operațiile contra Ungurilor (1919).

General St. N. Burileanu

Născut la T-Severin în 1874. Studiile și le-a făcut în cea mai mare parte în Franța, unde a fost trimis de Ministerul de războiu pe baza unui concurs.

A fost profesor la școlile militare de artilerie și geniu din București.

È unul din ofițerii de elită ai armatei noastre.

Scrierile sale sunt:

Cursul de balistică exterioară. Lecțiuni de cinematică pură Metoda balisticii exterioare. Studiul mișcării regulatoarelor isocrono. Memorii de metalurgie. Teoria generală a calculului probabilităților. Probabilitatea tirului. Curs de algebră superioară. Curs de calcul diferențial și integral. Curs de geometrie analitică plană. Ridicarea planurilor și diviziunea în parcele prin triunghiulare și calcul algebric. Studiul tunului de 105 mm. Md. 1891.

În afară de aceste lucrări militare: Artileria anti-aeriană de 57 mm. cu tir repede. Artileria anti-aeriană de 53 mm. cu tir repede; etc.

D-sa. ca profesor militar, a contribuit la formarea culturii a patru-sprezece promoții de ofițeri de arme speciale.

De asemeni, a fost însărcinat cu diferite misiuni în diferite țări.

Este ofițer al instrucțiunii publice franceze.

De două ori premiat de Academia Română.

Pe timpul Marelui războiu a dezvoltat o activitate remarcabilă, însoțită de o destoinicie la același nivel, Decorat cu «Coroana României» în gradul de comandor.

† Generalul Popovăț Petre
(Fost Comand. Br.gazei 20)

Mort în luptele din valea Prahovei, fiind lovit de o schije de obuz în frunte pe când inspecta prima linie înaintată pe crestele munților.

A luat parte la demonstrația de la Flămânda și a fost primul general care a trecut Dunărea.

A luat parte și în luptele dela Predeal unde 30 zile nu a lipsit dintre soldații din tranșee pe culmile munților, unde cade mort în prima linie de tranșee în ziua de 27 Oct. 1916.

Decorat cu Steaua României în gradul de ofițer.

Născut în anul 1863 în comuna Petrești Jud. Dâmbovița.

Absolvent al școlii militare de Inf. din Iași

Profesor 6 ani la școala militară și la școala dela Bistrița.

Înaintat colonel în 1911, când ea comanda Brigazei 20.

În campanie a intrat cu gradul de Colonel și în scurt timp a fost propus la gradul de general.

† Colonel D. Băltărețu Dumitru

Mort în luptele dela Crihan (chiraliama) în Transilvania după ce trecuse Oltul în fruntea soldaților spre a-i înbărbăta în dimineața zilei de 2 Septembrie 1916 în punctul cel mai înaintat unde ajunsese armatele noastre, pe când consola un biet soldat rănit de moarte, 2 gloanțe îl lovește în inimă (și cade făcându-și datoria ca un adevărat erou).

Colonelul D. Băltărețu a avut la bază o activitate de 33 ani în cariera militară. A început ca soldat la 1883, iar la 1887 a obținut gradul de sub-Lt. după absolvirea școlii dela Bistrița, școală care a dat militari distinși, printre care se prenumără și defunctul.

În momentul mobilizării i s'a încredințat comanda acestui Regiment (Regt 3 D-ța 22). Dela trecerea graniței și până în momentul când și-a găsit moartea, Colonelul Băltărețu a fost vecinic în fruntea regimentului său,

mergând din victorie în victorie adunând o glorie superioară acestui regiment de eroi între eroi care a fost ales ca printre cele dintâi să străpungă defileurile Carpaților făcând să dispară hotarul de veacuri dintre frații de același neam și sânge, superiorii săi l'au apreciat îndeajuns, care prin moartea lui a lăsat, atât

de multe regrete și cu drept cuvânt acea ținută demnă, acea purtare deschisă, acel caracter franc și leal care îți dedea credința că te afli în fața unui om de onoare, făcea să vezi în colonelul Băltărețu, pe omul născut a fi militar. Avea tot ce-i trebuie unui ostaș: seninătate, onoare, caracter încoronate de bravură care l'a trecut în rândul eroilor acestui neam, față cum l'a descris D-l General Lăzărescu în discursul ținut în ziua de 18 Septembrie 1918 cu ocazia înmormântării acestui brav Colonel :

Colonelul Băltărețu moare ca un erou, în picioare la asalt, atacând pozițiunile dușmane pe care le-a cucerit. A murit luptând și înbărbătând pe soldații lui, cu fapta nu numai cu vorba. Moare făurind România Mare și petceluind cu sângele lui unirea sacră și vecinică a Ardealului cu România.

A prețuit mai mult victoria și n'a prețuit viața.

El a zis: «De cât o viață moartă mai bine o moarte vie». «*De aci înainte locul lui este printre*» Eroii Neamului». Fapta lui va rămâne pildă vie a generațiilor viitoare care îi va pronunța numele cu respect și la amintirea lui se va descoperi cu smerenie.

M. S. Regele, recunoscând vitejia faptelor de arme ale acestui Regiment îl citează prin Înalt Ordin de zi No. 31, decorându-l cu ordinul Militar «Mihai-Viteazu» cls. III-a.

«Regimentul 3 Dâmbovița No. 22 s'a ilustrat prin «bravura și avântul fără seamă cu care s'a condus în «luptele dela Dealul Măgura, Tohanul Vechiu, Chirali-«Halma, cu ocazia bătăliei dela olt și în timpul crâncenilor «lupte dela Nord-Vest de Câmpu-Lung».

«Prin curajul și devotamentul ce au arătat pe câmpul «de luptă, atât ofițerii cât și trupa, acest regiment a «bine meritat dela Patrie».

«Pentru ca faptele eroice săvârșite de ei, să rămâne «neșterse în amintirea tuturor fiilor țării, se decorează «drapelul Regimentului III Dâmbovița No. 22 cu ordinul «militar «Mihai-Viteazu cls. III.

Dat la Marele Cartier «General astăzi 4/11—1917».

(ss) Ferdinand

Șeful Marelui Stat Major general Al Armatei
General de Corp de Armată Adjutat (ss) Prezan.

† Medic-General Ioan Butză

(fost în corpul I de armată)

Mort în Iași la 17 Aprilie 1918 de tifos exantematic contractat în timpul inspecțiunilor în calitate de președinte al comisiei IV-a medicală.

Decorat cu Coroana României, Steaua României și altele.

A început campania cu gradul de medic-colonel șef al Corpului I Armată.

A fost propus întâiul pentru gradul de medic general în Martie 1916, la care a fost avansat pe ziua de I Aprilie 1917. A luat parte la luptele dela Căineni, iar

după retragerea armatelor în Moldova a fost numit președinte al comisiei IV-a medicală.

Născut în anul 1862 luni 14 în Comuna Docani Jud. Tutova.

A absolvit facultatea de medicină din București ca

elev al institutului medico-militar. În urma concursului dat a fost trimis cu bursă pentru completarea studiilor la școala militară de medicină «Vale-de-Grace» din Paris. A trecut apoi la Berlin unde a urmat chirurgia.

A avut mai multe scrieri medicale și corespondent al mai multor reviste medicale din țară și străinătate.

S'A DAT PAMANT

Imn

D-lui General Averescu

De mult se așteptau țărani
Să vină pro ectorul sfânt,
În lungi și raguri treceau anii,
Iar ei tot așteptau sărmanii
Să i-a pământ!

Ei s'au luptat ca bravi eroi
Cu dragoste și cu avânt,
Scăpându-și țara de nevoi
Azi ei s'au întors dela război
Cerând pământ!

S'au săturat de promisiuni
«C'o să vă dăm», acelaș cânt,
Că pentru ei se fac minuni,
Dar toate fuseră minciuni
Că iau pământ.

Un om cu dragoste și minte
Și-a dat marea lui cuvânt,
Văzând că toată lumea minte,
El cu un suflet de părinte
Le-a dat pământ!

Temis Grigoriu

Pruc 26/1/1920

Stimate Doam

Am primit
Adresa Dn nr 4855
din 26/1/1920, prin care imi
comunicati dorinta de
a fi membru de onoare
in societatea «Eroi Neamului»
cu deosebire plăcută
accept propunerii Dn
și tinând seama la
laudabila țintă a voastră
Dn, vă urez tot succes.

Păminti ve rug
salutul meu al Dn
General Pitulescu

† Major Andrei Borcescu

(fost în Regimentul 37 Inf.)

A fost comandant de Batalion A murit în luptele din valea Uzului, Dealul Chimului la 13 Octombrie 1916. lovit de o schije de obuz.

A fost înmormântat în satul Comănești cu toate onorurile militare cuvenite unui brav erou.

S'a născut în comuna Ciortestii (Vaslui) la 1878, după terminarea cursului primar, a trecut la liceul militar Iași, a făcut școala ofițerilor de infanterie din București, pe care absolvind-o a fost înaintat Sub-Lt. și repartizat la Regimentul 13 Inf. Dotat cu calități și optitudini, s'a distins ca bun ofițer. A luat parte activă în campania din 1913, pe atunci fiind căpitan. Om cu inima largă, suflet nobil, caracter distins, bun camarad și mare patriot, a cărui deviză a fost: «Cinstea și datoria» moare lăsând un mare gol în inima celor scumpi ai săi și regretat de cei ce l'au cunoscut.

Colonel Georgescu Ioan
(fost în Regimentul 26 Inf.)

Decorat cu ordinul „Coroana României” cu spade și panglica Virtutea Militară în gradul de ofițer, Ordinul „Mihai Viteazu” cls. III și „Steaua României” cu spade și panglica Virtutea Militară în gradul de ofițer. Cavaler al Ordinului Național al Legiunii de onoare, medalia Jubilară și Avantul Tarei.

A luat parte la toate luptele din Dobrogea și Muntenia luptând ca un adevărat erou.

În răz în 85 lupte în care a fost rănit de 5 ori grav.

Fiind rănit de 2 ori în timpul mai multor contra atacuri din partea Bavarzilor nu a părăsit poziția resistând cu înverșinare, pînă cînd un al 3-lea gloț i-a perforat ambii plămîni, lasându-l în nesimțire pe câmpul de onoare.

† **Majorul Vârtejanu Artur**
(fost în Regimentul 5 Vânători)

A luat parte la începutul campaniei fiind încă căpitan cu compania 3-a, la luptele de pe frontiera Dobrogeană și în ziua de 16 August 1916, după ce primește botezul de foc, terminînd recunoașterea ce i se ordonase asupra satului *Ceauskioi*, este atacat de foarte superioare și înconjurat cu compania din toate părțile, nu și-a pierdut sîngele rece și printr-o admirabilă manevră scapă din mâinile dușmanului, grav rănit: grație devotamentului soldatului Lupu Gheorghe, ordonanța sa, dus de acesta continue să-și conducă compania, readucînd-o pe vechea poziție. În urma ranei primite, fiind clasat pentru zona interioară, cere singur de a fi trimis la Regimentul său unde fiind avansat maior și în calitate de comandant al Batalionului 5 înscrie cea mai splendidă glorie a Regimentului său, în luptele de la Mărășești. În fruntea batalionului său cu un dispreț de moarte fără seamăn în ziua de 28 Iunie 1917, pornește la atac și trecînd calea ferată Mărășești-Tecuci între cantoanele 222 și 223 ajunge la primele tranșee germane, cade rănit mortal. Nu peste mult, cu toate îngrijirile date, moare în Iași în ziua de 3 Octombrie 1917, înmormîntat fiind la cimitirul Eternitatea.

A fost decorat cu ordinele: Steaua României în gradul de cavaler pentru destoinicia și bravura dovedită în luptele din Dobrogea; 2) Mihai Viteazu cls. III pentru bravura fără seamăn dela Mărășești. 3) Sf. Stanislau cls. II. A fost propus pentru legiunea de onoare și Crucea de Răsboiu.

Majorul Artur Vârtejanu s'a născut la București la 4 Aprilie 1887. El era fiul cel mai mare al generalului Ioan Vârtejanu și al d-nei Elena Grigoriadi Bonaki.

A făcut liceul Militar din Iași, unde era văzut printre cei mai buni elevi. Distingându-se, a fost trimis să-și completeze studiile militare în Germania unde la Breslau în Regimentul 3 Vânători, la Berlin și la școala de Mitraliere din Lüben s'a remarcat în mod strălucit. Întorcîndu-se în țară și iecepe cariera militară în Regimentul 2 Vânători «Regina Elisabeta». Face campania din 1913 cu Regimentul 3 Vânători, iar în 1914 este luat ca aghiotant personal de către generalul Georgescu Gh. Comandantul corpului 5 Armată, iar mai tîrziu fiind mutat cere și vine în Regimentul 9 Vânători, cu garnizoana în Bazargic.

Bun Român, adevărat ostaș cu o cultură profesională și generală desăvîrșită, caracter nobil și de o rară eleganță și instruia și iubia cu patimă subalternii ofițeri soldați, cărora căpătîndu-le încrederea, i-a dus vecinic la isbîndă.

Moare făcîndu-și datoria pe care a înțeles-o rescurînd-o pentru totdeauna cu prețul vieții lui.

† **Majorul Irimescu Ilie**
(fost în Regimentul 8 Buzău)

În calitate de comandant al Batalionului, a luat parte la luptele de la 8 Septembrie 1916, regiunea Cociamac (Dobrogea), fiind rănit de un gloț în brațul stîng, unde totuși departe de a-și pierde cumpătul, scoase batista legîndu-și rana și cu un dispreț de moarte de nedescris, bravul erou și încurajează soldații la înaintare, dar soarta nemiloasă nu-i iartă îndrăzneala lui nemărginită, trimițîndu-i un al 2-lea gloț, care de astă dată îl nimeri în frunte și moartea îi fu instantanee.

Corpul neînsufletit al bravului erou a fost înmormîntat la Medjidia.

S'a născut în Iași la anul 1882 și a absolvit școala militară din Iași și școala de ofițeri din București de unde a eșit sub. Lt. în anul 1903.

În urma sa au rămas regrete unanime între camarazii săi și familia iubită.

† **Căpitanul Gr. Ignat**
(fost în Regimentul 51 Inf.)

Mort în luptele dela Mărășești în ziua de 6 August 1917.

A intrat în campanie cu gradul de Locot. a luptat în toată Dobrogea, în urmă la Jiu, pînă la retragerea în Moldova.

În partea II-a a campaniei a luptat la Nămăloasa și la Mărășești pînă în ultima zi cînd a murit. Decorat cu Steaua României cu spade în gradul de Cavaler și cu ordinul Mihai Viteazul

Absolvent a opt clase de liceu și al școalei militare de ofițeri. Fiul d-nei Eliza Ignat și al d-lui Ignat din Bărlad.

† Majorul Băleanu Constantin

(fost în Arsenalul Armatei)

Decorat cu Coroana României.

Mort de tifos exantematic în ziua de 16 Martie 1917 în comuna Ripiceni, în mijlocul elevilor școlii de meserii pe când depunea toată activitatea și puterea de muncă pentru cîmbătarea epidemiei ce bîntuia printre elevi.

† Căpitan Aviator Ștefanopoul Vasile

(fost în corpul de aviație esadri'a «Farman»)

Decorat cu Coroana României în gradul de Cavaler.

Mort în ziua de 12 Noembrie 1917, căzând cu aparatul dela înălțimea de 200 m. în localitatea între Gîrboveni și Căiuși (valea Trîtoșului) în timpul când executa un ordin de serviciu.

Și-a făcut datoria cu abnegație și patriotism luând parte ca aviator și în luptele din Dobrogea.

† Sergent Ianolli Petre

(fost în Regimentul 37 Inf)

Mort în ziua de 20 Iulie 1917, lovit de o schije de obuz în luptele dela Oituz, unde era ca agent de legătură.

A luat parte ca voluntar în Campania din 1913.

A fost decorat cu medalia «Avantul Țării».

† Ecaterina Teodoroiu

Nu numai fecioara de la Jiu cum i s'a zis dar și eroina de la Muncel.

Se scurseseră cele din urmă momente ale bătăliei dela Mărășești. Nemții înfrânți: Sub pedeapsă de a nu mai putea fi scoși la luptă le trebuiu o clipă de întărire a moralului, fie chiar iluzoric. În ziua de 15 August se folosesc de neorânduiala rusilor și fac un «întrînd» la Muncel. Ruși o lau la fugă. Armata Română însă e gata. Năvală germană se oprește. Totuși inamicul ocupase poziția dominantă pe care o transforma repede în cuib de mitraliere.

Comandamentul armatei I-a da generalului Popescu comanda

grupului de divizii 9, 11, 13, cu însărcinarea să neutralizeze efectele acțiunii germane. Postul nostru de comandă se așează în punctul trigonometric. Soldești, cota 370. La biroul operațiilor din Păunești. facem legătura prin telefon și aparatul Hugnes cu generalul Eremia Grigorescu din Tecuci. Ministrul Vintilă Brătlanu și Duca vizitează frontul. Armata 8-a rusă cooperează cu noi, dar foarte slab. Numai artileria de sub comanda generalului Golodez, trage cu destoinicie; în special ofițerii sunt devotați.

Pe deasupra noastră trec obuzele nemțești, ordonanța mea, soldatul Cârjalîn, le numără.

Bombe din aeroplane înamice incendiază depozitele din Adjud 21 August am început atacul. Luptă îndârjită Misiunea ostașilor noștrii grea.

Nemții seceră de sus cu mitralierile. Avem perderi însemnate, dar am împlins puțin linia. Automobilele „Regina Maria” cară în goană rănliți. Un student Polonez sosit cu 15 căruțe sanitare, crede sigur în restaurarea tarismului Defilează soldați ruși împușcați în palmă.

23 August. Primesc noaptea la telefon dela postul de comandă, raportul spre a-l transmite generalului Grigorescu. Inamicul a atacat regimentele 41, 42 și Divizia 11 a fost respinsă. Și raportul urmează: «A murit în capul plutonului ca o eroină, sub-Lacotenentul Ecaterina Teodoroiu».

Colonelul Francez De la Meuditte, atașat pe lângă armata 8-a rusă, ne vorbește de Jeanne D'Arc..... Și lupta a continuat până la 25 August. Inamicul a fost dat înapoi pe o distanță simțitoare.

Surprinderea din ziua de Sf. Măria avusese un singur rezultat, multe perderi de o parte și de alta.

Camarazii Ecaterinei vorbeau de ea cu admirație, soldații cu evlavie. Curajul țaranului român ajunge la paroxism, când vede pe comandant înaintea lui la atac. Curajul femeii însă toarnă în sufletul soldaților o vigoare de reînchipuit. Cuminte și serioasă, îngrijindu-și plutonul ca cea mai bună soră, Ecaterina era mândria camarazilor. Se luase ca un miel blând după trupe. La Jiu, făcuse aceluși serviciu real prin violența și devotamentul ei. I se încuviințase să scriească mai departe.

Cum s'ar fi putut înlătura o voință așa de hotărâtă?! I se dăduse gradul la care avea dreptul meritele sale.

Și în lupta dela Muncel, această viață pusă așa de frumos în slujba patriei, s'a stins într'o clipă spre desnădejdea tuturor acelor care se deprinseseră să o vadă alături de ei și în fruntea lor.

Un glonț i-a fulgerat peptul sub care clocotea sentimente atât de înălțătoare. O frunză roșie pe pelița ei delicată....

Capul simpatic și expresiv, aplecat pe umărul care purtase arma. Și-a închis ochii pentru vecie.....

A doua zi s'a dat următorul ordin de zi:

Regimentul Lupeni

24 August 1917

ORDIN DE ZI

În timpul ciocniri de eri noapte, pe dealul Secuului, a căzut în fruntea plutonului său, lovită în inima-i generoasă, de două gloanțe de mitralieră voluntara Ecaterina Teodoroiu, din Compania 7-a Pildă caldă a unui cald entusiast, unit cu cea mai stăruitoasă energie, aceia pe care unii au numit-o cu drept cuvânt „Eroina dela Jiu“ și-a dat jefa supremă, lipsită de orice trufie, de orice deșartă ambiție, numai din dragostea de a apăra pământul țării noastre cotropit de dușman.

Ecaterina Teodoroiu a fost la înălțimea celor mai viteji apărători ai Țării sale pe care i-a întrecut prin puterea cu care și înfrângea slăbiciunea femeiască, știind să dovedească vigoarea bărbăției de trup și de suflet și calitățile întregi ale unui ostaș neobosit și plin de euforismul de a se face folositor cu orice preț.

Aceea care a luptat ca un viteaz din alte vremuri, la Târgu-Jiu, aceea care și-a desfășurat o energie rară împotriva „morții albe“, care a secerat pe camarazi ei bolnavi de tifos exantematic, pornise din nou în luptă, cu un avant renăscut, cu nădejdea că va contribui și ea la opera cea mare a răsunării la a cărei pregătire a luat și ea parte activă.

A căzut înainte de a ajunge la țelul acestei revanșe. Și-a dat viața cu simplitatea eroismului adevărat, nu pentru a căștiga apoteoză de vorbă, ci pentru că așa cerea inima ei, că să împlinească datoria vieții.

Aceea care în vitejia-i comunicativă, a murit în clipa când se descoperea spre a-și îndeuna ostași vorbindu-le: „Înainte băieți, nu vă lăsați sunteți cu mine“ are drept în clipa aceasta la cinstirea vecinică a tuturor românilor.

Pentru dragostea-i de țară, pentru simțn-i rar al datoriei, pentru energia și avantul cu care și-a împlinit, ceea-ce s'acotea misiune, până la jefa supremă, o citez cu ordin de zi pe Regiment, dând-o ca pildă tuturor ostașilor.

Comandantul Regimentului 43 - 59 Infanterie
Colonel (ss) Pomponiu

Majorul Constantin G. Dumitrescu

(fost în Regimentul 3 Dâmbovița No. 22)

A luat parte cu Regimentul său în luptele din Transilvania pe frontul de Nord la trecerea ăltului (Kriahna) (Köbalom) Cincu Mic, Cincu Mare, Szaz-Hause, când era să cadă prizonier, cu întreaga Companie, fiind ariergarda Diviziei 3-a și numai prin dibăcia sa și-a putut stricora și scăpa unitatea, după care nu mult după aceasta în crâncena luptă ce i-a succedat dela Herman-Botfan, cade rănit la ambele picioare de o schije de obuz pe când și conducea compania la atacul satului în fruntea ofițerilor și soldaților săi.

Pentru curajul său în lupte a fost propus pentru mai multe decorații.

Absolvent al școlii militare „Tinerilor cu termen redus“ (prima promoție) al școlii speciale de infanterie și de tragere. Bacalariat și student al Facultății de drept.

Născut în Târgoviște în anul 1886 Sept. 27.

Carierea militară și-a început-o în Regimentul 3 Dâmbovița No. 22 și la aceeași companie (a 12-a) neîntrerupt până la gradul de căpitan.

În urma rănilor căpătate ofițerul a rămas azi invalid.

Indiferența

Astăzi grație atâtor sacrificii de viați omenști, tinere și dornice de trai, s'a înfăptuit o Românie Mare întregită, visul atâtor generații trecute. Și când înfăptuirea visului s'a realizat, în primele zile cei care s'au dus cu tot avântul tinereții să'și sacrifice viața pentru țară, au fost cântați în osanale și ridicați în slavă — Vitejii s'au dus, și au făcut datoria și-au mărit moșia lor sfântă: România.

Dar toate trec, toate se șterg, toate se uită: după război în ochii tuturor era o lacrimă pentru cei morți și cuvântul Erou era rostit cu sfințenie și memoria fiecăruia din aceștia slăvită; au trecut abia câți-va ani și slava celor morți pentru Patrie tinde spre uitare, cuvântul erou e aproape un nou sens pe mormintele lor cresc florile uitării și nepăsării celor rămași.

Astăzi eroii sunt alții: sunt aceia care speculând timpurile și faptele au știut să-și făurească averi de milioane și numele lor să fie pronunțat cu un respect general.

Publicația noastră, Eroii Neamului care și-a făcut și și face o sacră datorie să comemoreze faptele de arme ale acelor care au întregit neamul, astăzi și ea e privită tot cu același indiferență; incurajată de puținii buni români continuă să apară cu mari sacrificii opera începută încă din timpul războiului cu speranță ca marele public și autoritățile noastre vor înțelege că trebuie să i se dea cuvenita atențiune.

Și ca încheiere am dori să nu se uite cuvintele lui Henry Barbaux:

«Nu uitați că mâine poate să fie un nou războiu și dacă astăzi, nu sădiți în inimile tinere cultul și respectul pentru cei ce au murit pentru țară, veți avea o armată de lași și trădători.»

EROII NEAMULUI

Administrative

Costul abonamentelor, subvenții anunțuri sau reclame nu se va încasa de cât personal de d. I. Duțescu-Dâmbovița Directorul acestei publicațiuni, prin mandat postal la adresa ad ției „Eroii Neamului“, sau prin încasatori cari trebuie să posede asupra lor legitimație în regulă, purtând atât legitimația cât și chitanțele semnătura d lui I. Duțescu-Dâmbovița și a încasatorului respectiv, și sigiliu „Eroii Neamului“.

Nici o sumă de bani încasată pe altă cale nu va fi luată în seamă, de asemenea nu se va lua în seamă nici reclamațiile făcute mai târziu de o lună, de la apariția fiecărui număr.

Redacția și Ad ția publicației „Eroii Neamului“ fiind în curs de mutare, orice corespondență se va adresa de cam dată, în strada El-na c-za 48 București.

Ilustrația Neamului Nostru

PUBLICAȚIUNE ROMANEASCA

LITERATURĂ — ARTĂ — ȘTIINȚĂ — SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

I. DUȚESCU-DĂMBOVIȚA, director-fondator

DESTINUL

(SCHIȚĂ UMORISTICĂ)

de Dimitrie Nichifor

D-l Iorgu Dumitrescu antreprenor de lucrări, crezu că înnebunește când își duse mâna la buzunarul interior al hainei și constată că portmoneul cu cei 8000 de lei dispăruse.

În acel moment se afla pe peronul gării de Nord și voia să scoată bilet pentru Constanța unde trebuia să se prezinte negreșit a doua zi de dimineață la o licitație pentru luarea în antrepriză a unei lucrări.

Disperat el se prezintă comisariatului Gărei care luând notă începuse cercetările dacă nu s'ar afla vre-un cunoscut pungaș prin apropiere.

Ceasul era 11 noaptea când, amărât, el luă drumul înapoi spre casă. Ce era de făcut altfel?

S'a dus?... s'a dus!... Îi părea rău mai mult de licitația pe care o perdea. Chiar dacă a doua zi ar fi luat alți bani dela Bancă, și ar fi plecat cu automobilul, totuși ar fi fost prea târziu. Așa dar nu rămânea altceva de făcut de cât să se resemneze.

Cum era culcat în pat și nu putea să doarmă, mii de gânduri îi năpădiră mintea. Căuta să-și amintească de tot ce a făcut pe ziua de ieri. Își aduse aminte că spre seară plecând dela amicul său Ionel Vărvoreanu a luat tramvaiul 16, și cum era aglomerat de lume, un tânăr înalt, blond care stătea în fața sa îl tampona la fiecare oprire și plecare a tramvaiului; ba ceva mai mult: când tânărul s'a dat jos, l'a și îmbrâncit puțin din grabă.

Deodată îi trecu o idee: Dacă tânărul acesta ar fi hoțul? Se prea poate! De aceea se va duce mâine de dimineață la Prefectura poliției, și va reclama dând în același timp semnalmentele bănuțului. Se poate să-l recunoască chiar după vre-o fotografie la serviciul antropometric. Și de ce nu? Dacă destinul vrea ca banii să fie tot ai lui, tot ai lui vor fi. Dacă nu, nu.

Își aminti de o discuție pe care a avut-o odată cu amicul său Ionel Vărvoreanu asupra destinului.

El crede că totul e predestinat. De aceea omul nu trebuie să se supere de ceiace i se întâmplă în viață. Omul e dator însă să fie în totdeauna cinstit, bun și drept. Conștiința împăcată îi va îndulci durerea și i va da mulțumirea sufletească, acest dar Dumnezeuesc pe care nu-l poate avea decât numai acei care își fac pe deplin datoria.

Dacă ți se întâmplă un lucru rău să nu te scârbești ci să te rogi zicând: «ferească Dumnezeu de mai rău». Și n'r'adevăr: dacă în loc să piardă cei 8000 de lei, ar fi fost călcat de vre-un automobil și ar fi pierdut vre-un picior, vre-o mână, nu era mai rău?

Dună-se dracului banii, el să fie sănătos!...

Așa filosofă toată noaptea Iorgu Dumitrescu, făcân-

du-și singur curaj. Spre dimineață adormi puțin, iar când se sculă și văzu din nou realitatea se întristă și mai mult.

Mergând spre poliție cum s'a gândit, pe drum pe cine credeți că întâlnește? Pe Ionel Vărvoreanu.

— Să fie al dracului ceasul când am venit la tine, îi zise Iorgu, în loc de «bunădimineața» când îl văzu, ești un om cu ghinion.

— Eu cu ghinion? De ce Iorgule? răspuse mirat Vărvoreanu.

— Pentru că, dacă nu veneam la tine nu luam tramvaiul 16 și nu mi s'ar fi furat din buzunar 8000 de lei.

— Să mă ierți, zise foarte calm, Vărvoreanu, putea foarte bine să ți se fure și în tramvaiul 15.

— Mai las-o dracului de filosofie! Vorba e că mi-am pierdut pe lângă asta și interesele: cum vezi n'am plecat la Constanța.

— Foarte bine.

— Cum foarte bine? Îți bați joc de mine? Eu ard în foc și tu spui «foarte bine»?

— Da dragă, dar nu te supăra... N'ai citit gazetele? Ce, de gazete îmi arde mie?

— Păi vezi? Dacă ai fi citit, n'ai fi atât de amărât. Trenul plecat aseară la Constanța a deraiat. Sunt 100 de morți și 250 de răniți. Informația e scurată dar mâine avem amănunte.

Iorgu Dumitrescu făcu ochii mari:

— Ce? vorbești serios?

— Adică crezi că glumesc?

— Atunci în adevăr că în lumea asta se întâmplă lucruri extraordinare, zise înveselit Iorgu. A trebuit să pierd 8000 de lei ca să-mi salvez viața.

— De sigur. Ți-am spus altă dată că toți avem un destin.

Ai dreptate, răspuse gânditor prietenul. Apoi după un moment de tăcere: Hai să luăm un pahar cu vin.

Prietenii acum erau dispuși și ciocneau al șapte-lea pahar.

Deodată Vărvoreanu zise cu un zâmbet batjocoritor:

— Ascultă dragă Iorgule, să nu te superi, adineaurea te-am mințit: n'a fost nici o deraiare de tren.

— Ei !... Atunci dragă Vărvorene, ești un măgar.

— Și dacă ar fi fost deraiare ași fi un om?

Dacă ți-am spus așa, am vrut să-ți fac curaj. De ce iei în nume de rău aceasta?

Lasă-mă dragă. În loc să mă fi dus la poliție să mă interesez de banii mei, tu m'ai incurcat. Ți-am spus că ești un om cu ghinion.

— Pardon! ce te face să crezi asta? Dacă banii vor fi ai tăi, tot ai tăi vor fi.

— Las'o dracului de filozofie: eu plec.

— Stai puțin Iorgule, ești supărat?

— Da, sunt supărat.

Măi ce fel de om ești! Stai puțin.

— Ba nu stau de loc.

Cazacenco Ioan
Prefectul Județului Hotin

-- Măi, două cuvinte.
— Nici unul: plec.
— Să fii al dracului dacă pleci.
— Ei bine, ce vrei?
— Măi tu ți-ai aduci aminte că ai fost eri la mine?
— Mai bine nu mai veneam.
— Iar ai început să vorbești precis. Nu să știe dacă o fi bine sau rău. Și ca să-ți dovedesc; când mi-ai dat însemnare de noua ta adresă, ai scos portmoneul și l'ai lăsat pe masă. Iată-l.

Iorgu Dumitrescu rămase ca tâmpit două minute. Apoi îmbrățișându-și prietenul zise cu entuziasm:
— Măi, dragă Vărvorene, ești un om extraordinar!!!
— Ei, ai văzut? Și tu să mă faci măgar! Să mai vie o jumătate.

— Să vie!... tună Iorgu Dumitrescu. Să vie!...
Prietenii acum erau din nou dispuși, mai ales că luară și masa.

La căfea, Dumitrescu iar căzu pe gânduri.
— Măi Iorgule, la ce te gândești acum?
— Măi, mă gândesc că tot era bine dacă puteam plasa la Constanța, nu pierdeam licitația.
— Măi, iar vorbești precis? Poate că n'a fost să fie a ta lucrarea. Și afară de asta, să-ți arăt alt-ceva: de-raierea a fost. Iată gazeta.

Iorgu Dumitrescu iar rămase tâmpit cu ochii pe gazetă.
— Ei, la ce te mai gândești acum? zise batjocoritor Vărvoreanu.

— Mă gândesc... mă gândesc răspunse liniștit și serios Iorgu, să luăm o trăsură și să mergem la „Flora“ să-i tragem un chef.

Dimitrie Nichifor

PRIMAVARA¹⁾

*A înverzit câmpia iar, în șiruri lungi sosesc cocorii,
In țara unde au-ernat ei lasă codrii, sicomorii,
Și veseli o pornesc spre teii de prin meleagurile noastre,
Pe unde îi aduce dorul, din fundul zărilor albastre.*

*De lunga cale obosiți, îi vezi pe toți cum poposesc,
Lângă pădurea ce ascunde, întreg soborul păsăresc
Și pe covorul verde, moale, din zbor se lasă 'ncet încet,
Și veseli c'au ajuns, ascultă, a păsărelor concert.*

*Pădurea, parc'a îmbrăcat vestmintul ei de sărbătoare
Ca să primească oaspeți dragi ce vin din depărtata zare
Vestmintul ei cel minunat și mândru, atrage pe ori cine;
Dar cine să i-l fi țesut așa de repede și bine?*

*Cu atâta artă minunată, cine i-o dat așa color?
Minuni de-acestea nu pot face mâna nici unui muritor;
Ci numai El, Cerescul Tată, care-a făcut în lume toate,
Care-a făcut Marea și cerul și acestea să lă le facă poate.*

*Cu toții să-l slăvim de-apururi, în osanale să-l cântăm
Și prosternându-ne 'nainte-i, să-l prea mărim, să-l laudăm,
Căci taturor ne este tată, El îngrijește de orfani,
El întărește suferinzii El miluește pe sărmani.
In veci te preamărim, o Doamne, rugăm-ne să ei aminte
De noi, nevrednicii tăi servi; în veci să fii slăvit Părinte!*

Arghirița Topa

VISURILE MELE

*Visurile mele, din leagăn născute,
Mama mea la furcă, i oaptea le cântă
Leagănul de vise, ea mi l legână
Unde sunteți oare, iluzii perdute?*

*Când eram copil, visam feri irea
In voi vedeam visul meu de tot duios
Dar astăzi cu timpul, vod doar amăgirea
Sim' din greu povara pe drumul spinos.*

*Visurile mele, unde sunteți oare?
Peste munți și dealuri, lângă ape adânci?
Iuziile mele grele amăgitoare
Mușchi crescuți de timpuri, pe înalte stânci!*

*Visurile mele, din leagăn născute,
Mama mea la furcă, noaptea le cântă
Leagănul de vise, ea mi-l legână
Unde sunteți oare, iluzii perdute?*

I. Dușescu-Dâmbovița

Cernăuți, 28 Oct. 1922.

EPIGRAMĂ

Unui coleg entuziast

*Entuziasmul ți e prea mare
Mai mult de cât m'am așteptat,
Când ești între colegi petrece,
Dar lasă-te de sărutat.*

Arg

¹⁾ Din volumul „Dela Țară“

10 M A I

Un zece Mai, cum n'a fost niciodată
E Maiul româneștei înfrățiri.
Lăsați-l ca în suflete să botă,
La Nistru, la Sighet, la marea lată,
La țara semănații de murturi!

Să preaslăvim, de-acum, pe toți eroii
Din Plevna, din Orluz, din Marășești,
Cari au știut să pue piept n'voii
Și să așeze laurii de g'orii
Pe fruntea țării noastre românești.

Să ne gândim la moaștele străbune,
Care sub cripta lor au tresărit,
In valma uriașelor furtune,
Când clopote străvechi cercau să sune
Al României jalme asfințit...

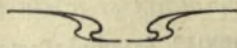
Să cugetăm acum la toți copiii
Ce-au adormit în șanțuri pentru noi,
Căci ei sunt vechea floare a României,
Pierduți în vâlmășagul vijeliei,
Când moartea ne pândea pe la poteci.

E zina idealurilor sfinte,
Când România, mândră, la altar,
Cu ochii ridicați, fără cuvinte,
Se'nchină înțeleptului părinte,
Preatnălțând Dumnezeescul har.

E zece Mai. Simțirea strămoșască
S'a revărsat în piepturi vitejeș i...
Și dușmanii, de-or vrea să ne lovească,
Să știe că în țara românească
Se vor isbi de brațe românești!

Nicolae Țimiras

Constanța

T I E

Esti un crin suav, iubite
Delicat, îmbătător;
Ce renaști un tainic dor
Din speranțele-adormite.

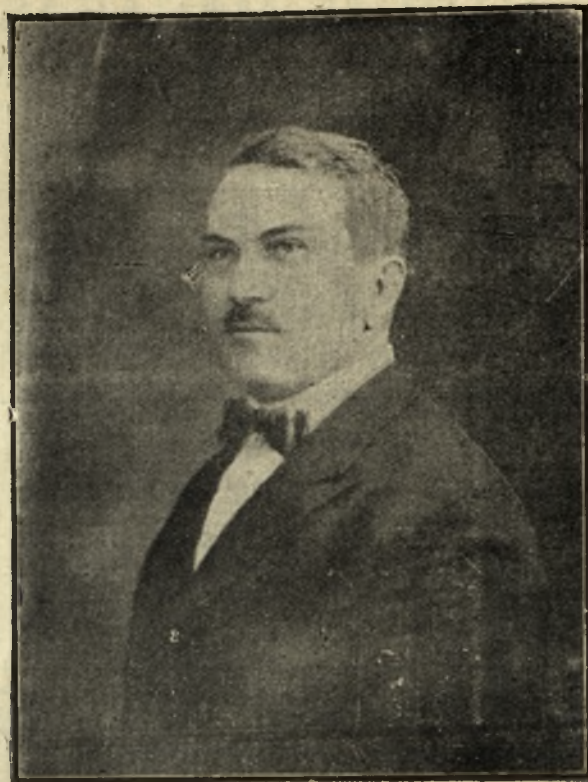
De departe ca un astru
Calea mea o luminezi,
Viața mi-o inseninezi
Ca un cer senin albastru.

Clipe dragi de fericire,
Fluturând din depărtare,
Incălzesc a mea simțire.

Iar în locul de uitare
Morții dorm! întreaga fire
E perfidă ca și-o mare!

Constanța 28 Iunie 1921

Natalia Teodorescu — Narcise

Dr. Alexe Sulica
Prefectul Județului Brașov

EPIGRAMĂ

Răspurs unei colege

Ți-am dat povești frumoase,
Ții minte ce ți-am zis:
Nu te lăsa de mine,
Dar lasă-te de... scris.

I. Duș.

VIZITAȚI BODEGA ȘI RESTAURANTUL

Chiriac Ignătescu

BUCUREȘTI Str. Elena Cuza No. 42 BUCUREȘTI
Băuturi și mâncări din cele mai bune și cu
prețurile cele mai eftine.

BLANĂRIA SIBERIANĂ

THEODOR I. SPALLAS

BUCUREȘTI Str. Șelari No. 15 BUCUREȘTI

Blănări—Pălării

VIZITAȚI BODEGA

Jh. Teodorescu & Zaharia Mingopol

B-dul Carol (Statuia Brătianu)

Care este asortată cu tot felul de coloniale
și băuturi spirtoase

Vizitați Magazinul Radivon

B-dul Elisabeta No. 9 bis

SOTIR N. MARAFAS*Restaurant, Berărie și Băuturi Spirtoase***„La Sotir“**

București — Bu'evardul Maria No. 87

Alexandru Petrescu**Croitor**

Diplomat al Academiei de Paris

București, B-dul Basarab 105

Vizitați**Bereria și Restaurantul****„Boulevard“***B-dul Elisabeta*

In fie-care seară orchestră clasică până la ora 1

FRĂȚII B. & M. AFTALION

Papetărie și Articole Școlare

En gros

București, Bulevardul Elisabeta, 18

Telegrame: FLEURION

Telefon

Singurul Depozit de Imbrăcăminte din Țară

Cu un mare asortiment de

HAINA STRAINE*pentru bărbați, dame și copii***Raion special de Ștose pentru comenzi**

Raion special de Încălțăminte Eleganță

Sucursala Bonciu Griviței 143, București

D. IONESCU*Calea Plevnei No. 1**București*

Benzină pentru automobile, petrol lampant,

Uleiuri speciale, Valvolină, unsoare
consistentă, carbid, hidoane, etc.**Nater & Würth****Boulevardul I. C. Brătianu, 3**

BUCAREST

Hazarian & Takvorian**Manufactură en gros**

BUCUREȘTI, Strada Soarelui No. 3

Adr. Telegr. HAZARIAN — TELEFON No. 41/88

**Croitorie Bărbătească
Costică Marinescu & Gălățeanu**

BUCUREȘTI

*Str. Vasile Lascar, 22 bis*Execută prompt și conștincios orice comandă, după
cele mai noi modele cu prețuri de reclamă**Confiserie****N. ANGHELESCU & V. GUÉRITÉE**

Elevii Casei Capșa

BUCUREȘTI, Str. Academiei, 19

Telefon 38/85

LA MOȘ ANDREI*Șos. Viilor, 63***Bodega Restaurant Grătar special**

Mai estin ca ori unde

Bonboneria și patiseria**V. VASILESCU**

București, Calea Rahovei, 53

Sucursala: B-dul Maria, 89

FABRE LINE

Companie Franceză de Navigație

*Pentru informațiuni și bilete a se adresa:***Societatea „SARRIA” Pasajul Comodia BUCUREȘTI****Marele Magazin****Cu Coloniale și delicatose**Untdelemnuri grecești veritabile și diferite articole
de Orient**LUCAS ARUTINIAN***București, Calea Griviței, 215***Depou cu Vinuri, Țuică și Drojdie
Calități superioare****DIN VIILE COSTICĂ NAUM**

Str. D. M. Bragadiru (fost Uranus No. 65)

Colț cu Calea Rahovei, București

*En gros și en detail**Cu prețurile cele mai estine***Magazinele Bertheil**

BUCUREȘTI

56, Calea Victoriei, 56 (Palatul Independența)

Ștose, Blănării*Confecțiuni pentru dame, Lingerie după
măsură pentru domni*

„Maison Ghizelle”

Robes & Manteux

5, Rue Alexandru Lahovari, 5

Telefon 4866

BUCAREST

Florăria și Lumânăria „GRIVIȚA”

V. ALBESCU

Piața Atelierului (Calea Griviței)

Telefon

Magazin de flori Naturale și Artificiale

Primesc comenzi pentru nunți, baluri, logodne
și Botezuri

Mare Depou de Coroane Artificiale, Naturale,
Jerbe, Buchete. etc.

Comenzile din provincie se expediază ramburs

TOMAT & C-ie

Societate în Nume Colectiv

Instalație Mecanică pentru Industria
Marmorei și a Pietrei

Atelier de Sculptură

CENTRALA: București, Str. Dr. Felix, 41 - Telef. 224

Reprezentanța Cooperativei pentru Mozaicuri din Venetia

Cariera de Marmură și Piatră

ANUNCIU

Se aduce la cunoștința onor. public con-
sumator că în Str. Vasile Lascar No. 78
colț cu Strada Maria Rosetti. s'a deschis

Magazinul de Coloniale

Bodegă și Restaurant

„La Infrățirea Greco-Română”

Sub direcțiunea

CHR. și AR. D. PAPACHRISTIDIS

Se servește mâncări calde și reci, fripturi
la grătar și vinurile cele mai alese.

Bodega este deschisă până la ora 1 noaptea.

Cu stimă,

Chr. și Ar. D. Papachristidis

Articole de voiaj
Marochinaria

FRISCH

Strada Eug. Carada No. 2

(fost Caragheorghievici)

Viața vis de Cinema Lux Str. Paris 2

București

Băcănă

„La Petrică”

PETRE D. NICOLESCU

6, Piața Atelierului, 6 (Grivița)

BUCUREȘTI

ATELIER DE CAROSERIE

Cupeuri, Trăsuri și Gabriolette de Lux
Vopsitorie și Tapiterie

ȘANDOR KOVACI

BUCUREȘTI. — Strada Măcelari No. 1

(prin Precupii Vechi)

Fondat în anul 1902 — Casa proprie

S'A DESCHIS

MARELE „HOTEL BRITANIA”

Camere dela 80 la 200 l. pe zi Confort modern

No. 3, Bulevardul I. C. Brătianu No. 3

(lângă Bala Centrală)

Trei minute dela Teatrul Național (Centrul Capitalei)

Boiangeria și Spălătoria Chimică

G. L. SCHMIDT & Co.

Fabrica și Biuroul Central

Str. Isvor 75—83

SUCURSALE: Str. Romană No. 169;
Str. Regală No. 15; Calea Rahovei No. 58;
Str. Carol No. 142; Bul. Carol No. 42 bis;
Calea Griviței No. 76; Calea Victoriei No. 126;
Calea Văcărești No. 75; Calea Dudești No. 62;
Calea Moșilor, No. 70; Constanța Strada
Traian No. 3

VIZITAȚI

MAGAZINUL SI BODEGA LA PATAC

Str. Brezoianu lângă Princiar

bine asortată Mezeluri zilnic proaspete

Băuturile cele mai fine

Aperitive, etc., cu prețuri fără concurență

PIVNIȚELE DEALUL MARE

En gros la Butoi și sticle

Vinuri, Țuică și Drojdie calități superioare

IANCU V. ȘTEFANESCU

București, Str. Uranus, 26

Asigurațivă la „VICTORIA“

Societate Generală de Asigurări și Reasigurări din București

ISVORUL MIHAI BRAVUL PIETROȘIȚA

Sursa Valea Tâței

Proprietatea

IOAN G. MOROIANU

Apă alcalină latinată bicarbonată naturală
superioară tuturor apelor similare străine, ca:
Evian, Borvis, Vichy, Gieshübler, etc.

ANALIZA

Analizată în Laboratorul de Chimie al Minist. de Domenii
și la Institutul de Chimie al Ministerului de Culte și Instr.
Publică, sub direcțiunea d-lui Profesor Dr. C. Istrati, care
a eliberat certificatul cu No. 3076 din 24 Decembrie 1907 în
care se conchide următoarea compoziție:

1000 gr. apă conține:

Carbonat de sodiu	(Na ₂ CO ₃)	0,7441
Sulfat de sodiu	(Na ₂ SO ₄)	0,2946
Clorură de Sodiu	(Na Cl)	0,3919
Carbonat de Calciu	(Ca CO ₃)	0,0302
Carbon de Magneziu	(Mg CO ₃)	0,0184
Sulfat de Potasiu	(K ₂ SO ₄)	0,0097
Clorură de Magneziu	(Mg Cl)	0,0016
Carbonat de Litiu	(Li ₂ CO ₃)	0,0012
Oxid de Aluminiu	(Al ₂ O ₃)	0,0894
Acid Silicic	(Si O ₂)	0,0039
Fer		urme

Total 1,3961

Pietroșița Izvorul „Mihai Bravul“

D-l Dr. Saabner, Tudor, membru al Societății de Hidrologie medicală din Paris, descriind această apă conchide următoarele:

Partea Aplicațiunii terapeutice. - Fînd similară și chiar superioară după noi apei de Evian, se poate întrebuița intern în multiplele afecțiuni la cari Evian se recomandă astfel în: Artrism, gută ereditară și cronică, calcule renale, dispepsie și în special dispepsie artritice, dispepsie gutoșilor, catarele gastrice, dispepsie nervoase, atoniile intestinale, congestiunile ficatului, lithiasa biliară, colici hepatice, colici nefretice, cistite cronice, catare vesicale, gravela (nisip).

Această apă s'ar putea recomanda în diferitele afecțiuni a căilor urinare, digestive a ficatului și aparatului biliar. Se găsește la Magazine de Coloniale, Drogherii, și Restaurante

„Proteza Dentară“

Dentiștii Asociați

Strada Biserica Enei, 9

(Colț Str. Academiei)

4 Săli de Operație

Deschis toată ziua dela 8 dim. la 8 seara
fără întrerupere

Jon Munteanu

No. 155, Calea Griviței No. 155

BUCUREȘTI

Primul Magazin Român de pălării special în
forme bărbătești

Totdeauna asortat în curent cu moda

„MINIMAX“

Cele mai bune aparate pentru stins
incendii

Cereți informațiuni la

„Minimax“ S. A. R. București

Bd. I. C. Brătianu, 3 - Telefon 7/48

PIVNIȚELE

Iordache N. Ionescu

No. 286, CALEA GRIVIȚEI No. 286

BUCUREȘTI

Depozit de Vinuri speciale de Drăgășani,
Odobești și Dealul Mare, Liquerurile cele mai
fine, etc. etc.

Depozit de Coloniale Delicatese,
Conserve, Cafele, Zahăr, Orezuri și
Undelemnuri, etc. etc.

„URANIA“

Societate Anonimă de Asigurări și Reasigurări
CAPITAL LEI 12.000.000

În legătură cu cele mai puternice Soc. de Reasigurare
din străinătate

Este singura Societate care acordă cele mai mari
avantajii

Primește asigurări de: Viață, Incendiu, Transport
și accidente

Reprezentanți Generali

G. GEORGESCU, AD. GASTER & ELIAS CALMY

B-dul I. C. Brătianu No. 3 et. I (colț cu Biserica Enei)

MARILE HOTELURI „UNIVERSAL“ și
„GABROVENI“ mărite și renovate,
situate în plin centru comercial,
oferă camere foarte curate având
tot confortul modern, cu PREȚURI
REDUSE

Omnibusul nostru, vă transportă gratuit dela
de Nord la Hotelurile noastre în Str. Gabroveni
și Str. Oituz 7, București